

Födelseåret detta år var 21, varav 10 var pojkar och 11 flickor.
Ett tvillingpar fick torparen under Mäm Anders Andersson och hans hustru Brita Larsdotter.

3 äktenskap ingicks och 21 dödsfall inträffade.
Av dessa var 5 barn och samtliga dog i mässlingen.
Av de andra döda kan nämnas stadsorganisten i Söderköping Olof Trulsson, som bodde i Brunneby, och hans hustru Anna Hansdotter, som dog med 14 dagars mellanrum och i lungsot.
En gammal kvinna, som gick ute och tiggde, hittades en kväll död på gårdet mellan Fristad och Sörby byar.

Från sockenstämmoprotokollen kan nämnas:

Kyrkoherden påminte, att ringmuren måste repareras och hänvisade till föregående års sockenstämmoprotokoll, där detta hade utlovats av sockenmännen. Detta skulle nu göras omedelbart efter pingsthelgen.

Inom stiftet hade anordnats ett domkyrklotteri och nu begärdes, att alla kyrkor i stiftet, skulle köpa lotter däruti.
Sockenstämman beslöt, att på detta skulle vågas högst 2 eller 3 plåtar.

Sockenskrädadren Hemming begärde, att hans son, som nu var i mannaåldern, skulle få hjälpa honom i arbetet inom socknen, vilket bifölls.

Fähuset i Prästgården måste till hösten bli lagat till tak och golv, vilket församlingen lovade göra.

Bryggpannan i Prästhuset var försliten redan innan kyrkoherde Follén tillträtt ämbetet.

Kyrkoherden begärde nu, att den skulle borttagas och försäljas.

Det beslöts, att den framdeles skulle utbytas, och om kyrkoherdenså ville, fick han försäljaden gamla.

En tvivelaktig anteckning finnes också i sockenprotokollet.

Det står "besvärades en av sockenmännen över någon händelse, som hör till ett annat forum".

Med tanke på, att kyrkoherren själv fört protokollet, finns fog att den "händelse" det hänvisar till är, att nästa år blev kyrkoherden misstänkt och anklagad för olovlig beblandelse, hor.

Mera om detta nästa år.

Man klagade över det tumult och oskick, som sker vid utstormandet ur kyrkan, inann välsignelsen och versen blivit sjungna.

Kyrkvårdarna skulle i fortsättningen noga tillse, att inte någon tager sig till sådan oskicklighet.

Från häradsrättens protokoll finns följande:

Bonden Anders Persson i Fyrby hade instämts, för att han olovligt bränt brännvin.

Han erkände brottet och dömdes, att böta 20 daler silvermynt samt att brännvinspannan skulle konfiskeras.

Anders Persson i Fyrby anklagades också för, att han vid tionderäkningen undanhållit säd.

Rotemästaren Eric Persson i Fristad och två drängar vittnade, att Anders undangömt säd, när tionderäkningen gjordes.

Det visade sig, att han på så sätt döljt 4 tunnor och 10 kappar råg, för vilket tionde borde erlagts.

Detta hade han gjort, men vad det gällde böterna för brottet, bestämdes att landshövdingensämbetet skulle fastställa böterna för detta.

Böterna fastställdes till 24 daler silvermynt.

Kopparslagaregesällen Johan Hansonius, som ägde Tåby Rådmansgård, begärde förbud mot olovligt skogshygge och lövbrytande samt hägnaders nedbrytande på sitt hemman.

Häradsrätten biföll begäran och utsatte ett vite på 10 daler silvermynt, för den som bröt emot detta förbud.

Den gamla avskedade dragonen Håkan Falk, 66 år gammal, begärde befrielse från att erlægga kronoutskylder.

Häradsrätten fann, att han och hans hustru satt i en backstyga och inte hade någon näring eller jordbruk, och fick hjälp från församlingen, att klara sig själva.

Men häradsrätten hade inte rätt, att besluta i detta ekonomiska mål, utan underställde ärendet konungens befallningshavande, med rekommendation att befria Falk från kronoutskylder.

Ärendet angående, att Sune Jakobssons hustru i Blinnestad inte hade gått i kyrkan på 14 års tid, kom nu upp på häradsrättens bord.

Maken Sune Jacobsson ingav en skrift, där det förklarades varför hustrun på grund av sjukdom m.m. inte gått i kyrkan.

Kyrkoherden Follén ingav även en skrift med de sakskaäl, han hade att framföra samt bifogade en kopia av Tåby sockenstämmoprotokoll 1746.

Flera vittnen hördes, som vittnade både mot och för hustrun Carin Persdotter. För att Sune Jacobsson skulle kunna bemöta deras berättelser uppskötts målet till kommande ting.

Vid fortsättningen av målet nästa ting stämde Sune Jacobsson grannbonden Sven Eriksson i Brunneby, för utspridande av rykten om hans hustru.

Slutet av målet blev, att Sune Jacobsson tillhölls, att bättre tillse, att hans hustru bevistade gudstjänsterna, när hennes krafter det medgav.

Målet mot Sven Eriksson nedlades också med förmaning, att Sven borde vakta sin tunga och en förhoppning, att Herren ville hjälpa dem samtliga till vördnad och tacksägelse inför Honom.

Bonden Bengt Bengtsson i Fristad anklagade gästgivaren Lars Jonsson, för att gästgivaren tagit Bengts häst olovligt, för att skjutsa till Norrköping. När Bengts hustru efterfrågat sin häste, skulle hon blivit överfallen av gästgivarens hustru med skällsord.

Gästgivaren i sin tur anklagade Bengt, för att han, mot lag ej viljat släppa till en häst, då hans egna hästar skjutsat hela natten och den resande absolut påfordrat skjuts.

Vidare skulle Bengt ej velat emottaga den av honom erbjudna ersättningen samt i vredesmod utfarit mot honom.

Båda parterna vidgick motpartens påstående och gästgivaren uppvisade ett intyg från nämndeman Holsten Persson i Nlinnestad, att hästen ej varit illa riden eller faren.

Båda parterna hade vittnen, som i stort sett intygade deras påståenden.

Beslutet blev, att häradsrätten befriade gästgivaren från Bengt tillmälen, men skulle gästgivaren betala skäligena skjutspenningar med 16 öre silvermynt. Bengt Bengtsson dömdes betala 5 daler 6 mark silvermynt i böter för skällsord och gästgivarens hustru Maria Jostdotter 4 daler 6 mark också i böter för skällsord.

Dessutom skulle de båda parterna betala sina vittnen med 2 daler kopparmynt till vardera.

Konungens befallningshavande hade utfärdat beslut, om vad vid Fristads gästgivaregård skulle hållas.

Gästgivaren skulle hålla

- 8 par hästar,
- 1 par oxar till åkerbruket,
- 4 stycken järnskodda vagnar med fina säten,
- 2 enbetskärror med säten,
- 4 enbets och 4 tvåbets slädar,
- 4 sadlar med tillbehör samt
- 4 stcken uppbäddade sängar.

Dessutom skulle samtliga hemman hålla 1 par hästar, som hållskjuts vid gästgivaregården enligt turlista, så att ett par hållhästar alltid fanns till hands.

Hållskjutsarna skulle användas i första hand och sedan gästgivarens hästar varje dag.

Vid ytterligare behov ägde gästgivaren begära ytterligare hjälpskjutsar från hemmanen.

Vid uteblivande av håll- eller hjälpskjuts, erinrades om vad lag innehåller

Detta år var åter missväxt och nämndemännen hade utfärdat syneattester, som uppvisades, att

Vid Ljunga skattehemman, var skörden mellan 3 och 4 kornet.

Vid Fristads skattehemman, att vetet gav intet medan rågen, kornet och blandkornet kunde anses till lika, som vid Ljunga.

Vid Frby skattehemman, att skörden var högst 3 till 4 kornet.

För dessa hemman begärdes, att deras ränta skulle betalas med högst hälften mot det normala.

Kronolänsman instämde Jonas Johansson och hans hustru Lena Cajsa Sandberg i Brunneby för att de som gift folk icke levde tillsammans, samt Jonas moder Christina Bengtsdotter i Fyrby, för att hindrat detta.

Jonas Johansson skulle mestadels uppehålla sig hos sin moder i Fyrby och hade tagit med sig alla sina kläder och hund till modern.

Lena Cajsa Sandberg påstod, att hon av Christina Bengtsdotter blivit överhopad med oförskämtheter och blivit uppsagd för viadre brukande av skattehemmanet Brunneby.

I en skrivelse till tingsrätten framförde hon, att Jonas uppträdande var emot giftermålsbalken stridande och att han skiljt sig från henne till säng och säte.

Även kyrkoherden Follén inlämnade en skrift, där han medgiver, att trots allvarsamma erinringar till dem, ej kunnats att bo och leva endräktiga som äkta folk anstår.

Häradsrätten beslöt dock, att det skulle försökas, att få dem till äkta sammanlevnad och att ett avtal därom skulle slutas.

Skulle de dock kvarleva i ondska, utsattes ett vite av 25 daler silvermynt, för den felande av makarna.

Även Jonas moder Christina Bengtsdotter förelades ett vite av 25 daler silvermynt och hon lät Jonas bo hos sig.